ΕΡΠΥΣΤΡΙΑ ΡΥΜΟΥΛΚΕΙ 1.000 ΤΟΝΝΟΥΣ

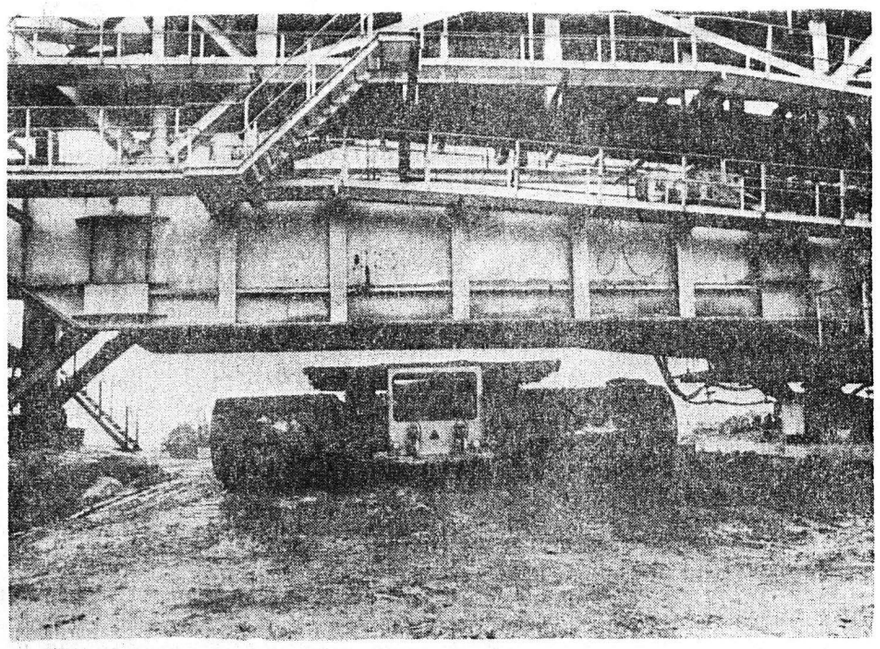

ΑΝΝΟΒΕΡΟ. —Στὴν ἐφετεινὴ ἔκθεση τοῦ Ἀννοβέρου, ἀναδείχτηκε ἡ ἐρπύστρια αὐτὴ γιὰ μεταφορές, τῆς Κρούπ (βιομηχανία καὶ κατασκευὲς · ἀπὸ χάλυβα), ποὺ κατασκευάστηκε στὴν Δυτικὴ Γερμανία, σὰν τὸ ἔκθεμα μὲ τὴν μεγαλύτερη ἰσχύ. Ἡ ἐρπύστρια αὐτὴ μπορεῖ νὰ σύρει βάρος ὡς 1.000 τόννους. Ἡ γιγαντιαία αὐτὴ κατασκευὴ γιὰ πλατειὰ διάβαση γραμμῆς, ἀναπτύχθηκε γιὰ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας, ὅπου πρέπει νὰ μετακινοῦνται μὲ ἑλιγμοὺς μεμονωμένα καὶ πλήρη τμήματα, ὅπως π.χ. τμήματα γεφυρῶν, τμήματα πλοίων καὶ τμήματα ἀντιδραστήρων ἀλλὰ καὶ μετασχηματιστές καὶ τμήματα ἀπὸ ἐξέδρες γεωτρήσεων. Στὴν φωτογραφία, ἡ ἐρπύστρια γιὰ μεταφορὲς ποὺ ἔχει βάρος 210 τόννους, μετακινεῖ σὲ μία ὑπαίθρια ἐξόρυξη στὴν ἀνώνυμη ἑταιρία λιγνίτη «Ράϊνιον Μπράουνκολε βέρκε», μία ταινία μεταφορᾶς — σταθμὸ μεταδόσεως κινήσεως, ποὺ ἔχει βάρος 700 τόννους, προκειμένου νὰ τὸ μεταφέρει σὲ ἕναν ἄλλο μόνιμο χῶρο λειτουργίας.

Ἡ Τουρκία διαθέτει ἀποθέματα οὐρανίου

Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐκμεταλλεύσιμα

ΣΤΗΝ ΥΦΑΛΟΚΡΗΠΙΔΑ ΤΟΥ ΕΥΞΕΙΝΟΥ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ. «Ἡ Τουρκία εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες χῶρες τοῦ κόσμου σὲ κοιτάσματα (ἀποθέματα) οὐρανίου καὶ ἂν τὰ ἀξιοποιήσει ἐπὶ τόπου, μπορεῖ νὰ γίνει μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες πυρηνικὲς δυνάμεις τῆς γῆς».

Αὐτὴ τὴν βαρυσήμαντη ἀνακοίνωση ἔκανε τὸ πανεπιστήμιο τοῦ Ἀμβούργου τὴν ὁποία ἐπιβεβαίωσαν τὰ στοιχεῖα τῶν δύο κυριωτέρων ὀργανισμῶν τοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἀτομικὴ ἐνέργεια: Τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Πυρηνικῆς Ἐνεργείας τοῦ ΟΟΣΑ. Οἱ δύο αὐτοὶ ὀργανισμοί, σὲ τεῦχος ποὺ ἐξέδοσαν μὲ τίτλο: «Οὐράνια κοιτάσματα, παραγωγὴ καὶ Ζήτηση» σημειώνουν ὅτι πράγματι ἡ Τουρκία, τὴν στιγμὴ αὐτὴ μπῆκε στὴ λέσχη τῶν πέντε μεγάλων οὐρανιοφόρων χωρῶν καὶ ὅτι τὰ μεγαλύτερα ἀποθέματα αὐτοῦ τοῦ μετάλλου βρέθηκαν προσφάτως στὴν τουρκικὴ ὑφαλοκρηπίδα τῆς Μαύρης Θαάλσσης.

Τὸ πανεπιστήμιο τοῦ Ἀμβούργου ἔκανε τὶς σχετικὲς ἔρευνες καὶ κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς του τὰ ἀποθέματα αὐτὰ ἔχουν ἀξία 100 δισ. δολλαρίων. Ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψη ὅτι σήμερα ἡ τιμὴ τοῦ οὐρανίου ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὅρον σὲ 100 δολλάρια τὸ κιλὸ ἢ 100.000 δολλάρια τὸν τόννο τότε τὸ τουρκικὸ κοίτασμα πρέπει νὰ ἀνέρχεται σὲ 1 ἑκατομμύριο τόννους περίπου. Καὶ τί σημαίνει αὐτὸ τὸ μέγεθος καταφαίνεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ συνολικὰ γνωστὰ ὡς σήμερα ἀποθέματα οὐρανίου στὸν κόσμο ὑπολογίζονται γιὰ τὸ 1977 σὲ 2.200.000 τόννους ἐνῶ τὰ πιθανὰ ἀποθέματα σὲ ἄλλους 2.100.000 τόννους. Συνεπῶς ἡ Τουρκία μόνη της κατέχει τὴν στιγμὴ αὐτὴ τὸ 45% τῶν βέβαιων παγκόσμιων ἀποθεμάτων!

Καὶ ἡ ἀξία τῶν κοιτασμάτων τούτων τοῦ πολυτιμότατου ὀρυκτοῦ, ἀνεβαίνει τότο ραγδαῖα ὥστε ἡ Τουρκία ἔγινε κάτοχος ἑαφνικὰ ἑνὸς φυσικοῦ πλούτου ποὺ θὰ ἀποκτήση τεράστιες διαστάσεις. Ἡ μαγικὴ λάμπα τοῦ Ἀλλαντὶν λειτούργησε!

Τὸ 1974 ἡ τιμὴ τοῦ οὐρανίου ἦταν 39 δολλάρια τὸ κιλό.

Τὸ 1975 ἀνέβηκε στὰ 54 δολλάρια τὸ κιλό.

Τὸ 1977, ἐφθασε τὰ 104 δολλάρια τὸ κιλό.

ΑΥΞΑΝΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ Η ΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ

Καὶ ἡ Ζήτηση οὐρανίου αὐξάνει τόσο γοργά, ὥστε σύντομα θὰ ἀνέβει σὲ πολὺ μεγαλύτερο ὕψη. Ὥστε ἡ συνολικὴ ἀξία τοῦ νέου τουρκικοῦ κοιτάσματος μπορεῖ νὰ διπλασιασθεῖ σὲ λίγα χρόνια, νὰ φθάσει δηλαδὴ τὰ 200 δισεκ. δολλάρια.

Ἡ τουρκικὴ ὑφαλοκρηπίδα στὴ Μαύρη θάλασσα τὴν ὁποία κανεὶς δὲν ἀμφισβητεῖ ἢ διεκδικεῖ, ἔχει πλοῦτο πολλαπλάσιο ἀπὸ τὰ ὑποτιθέμενα πετρέλαια τῆς ἑλληνικῆς ὑφαλοκρηπίδας τοῦ Αἰγαίου τὴν ὁποία μὲ τόσο ἀπειλητικὸ πάθος οἱ Τοῦρκοι ἀμφισβητοῦν καὶ διεκδικοῦν.

Καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψη αὐτή, ἡ Τουρκία ἦταν γνωστὸ ὅτι περιέκλειε οὐράνιο. Ἀλλὰ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1973, οἱ δύο αὐτοὶ διεθνεῖς ὀργανισμοὶ ποὺ προαναφέραμε ὑπελόγιζαν τὰ ἀποθέματά του σὲ 2.200 τόννους σὲ ἕνα παγκόσμιο σύνολο ἐκείνης τῆς ἐποχῆς 869.000 τόννων. Μόνον λοιπὸν τὰ 0,2% τῶν παγκοσμίων ἀποθεμάτων ἦσαν τότε τουρκικά. Ἐνῶ σήμερα, εἴδαμε πὼς μὲ ἕνα ἑαφνικὸ ἅλμα ἀπέκτησε τὰ 40%.

Καὶ ἴσως πρέπει νὰ χαρακτηρίσουμε τὴν Τουρκία ὄχι ἁπλῶς μέλος τῆς «λέσχης τῶν 5 μεγαλων τοῦ οὐρανίου», ἀλλὰ πρόεδρο τῆς λέσχης. Πραγματικά, νὰ πῶς ἔχει τώρα ὁ πίνακας τῶν ἀποθεμάτων τῶν κυριοτέρων χωρῶν σὲ τόννους.

Ἀμερικὴ	523.000
Ν. Ἀφρικὴ	306.000
Αὐστραλία	290.000
Καναδᾶς	167.000
Τουρκία	1.000.000

Ἀλλὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ὅλα ὅσα ἀναφέρουμε γιὰ τὸ τουρκικὸ οὐράνιο εἶναι ὑπὸ αἴρεση. Γιατὶ τὸ πανεπιστήμιο τοῦ Ἀμβούργου ποὺ τὸ ἀνακάλυψε παρατηρεῖ:

«Τὰ ἀποθέματα ὅμως οὐρανίου στὴν τουρκικὴ ὑφαλοκρηπίδα βρίσκονται στὸ βυθὸ τῆς θαλάσσης σὲ βάθος 1.000—2.000 μέτρων. Καὶ ἡ ἐξόρυξή τους μολονότι τεχνικῶς δυνατή, εἶναι τόσο δαπανηρή, ὥστε γιὰ τὴν ὥρα «στεροῦνται οἰκονομικοῦ ἐνδιαφέροντος».

Προσθέτει ὅμως ἡ πανεπιστημιακὴ ἀνακοίνωση:

«Ἂν ἡ Ζήτηση τοῦ οὐρανίου συνεχισθεῖ μὲ τὸν σημερινὸ ρυθμὸ καὶ ἡ τιμή του ἐξακολουθήσει νὰ ἀναρριχᾶται ὅπως τώρα, τὰ τουρκικὰ ἀποθέματα τάχιστα θὰ καταστοῦν οἰκονομικῶς ἐκμεταλλεύσιμα».

Σήμερα, καμμιὰ παραγωγὴ οὐρανίου δὲν γίνετα στὴν Τουρκία, στὰ μικρὰ γνωστὰ της ἀποθέματα. Ὅταν ὅμως τὸ 1.000.000 τόννων τῆς ὑφαλοκρηπίδας τῆς Μαύρης θαλάσσης γίνει «οἰκονομικῶς ἐκμεταλλεύσιμο», θὰ σπεύσουν οἱ μνηστῆρες τοῦ θησαυροῦ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο γιὰ νὰ τὸ ἀξιοποιήσουν. Καὶ τότε θὰ μπορέσει ἄνετα ἡ Τουρκία νὰ ἀποκτήσει ὅσον πυρηνικὸ ἐξοπλισμὸ ἐπιθυμεῖ, δηλαδὴ ἐργοστάσια παραγωγῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

Πότε μπορεῖ νὰ γίνει αὐτὸ τὸ γεγονός; Ὑπολογίζετα ὅτι ἂν οἱ ἄλλες τιμὲς παραμείνουν σταθερὲς στὸ σημερνό τους ἐπίπεδο, τότε ὅταν ἡ τιμὴ τοῦ οὐρανίου, φθάσει τὰ 150 δολλάρια τὸ κιλό, θὰ εἶναι συμφέρουσα ἡ ἐκμετάλλευση τῶν τουρκικῶν ἀποθεμάτων.

Καὶ ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψη ὅτι μεταξὺ 1974 καὶ 1977, δηλαδὴ μέσα σὲ 3 μόλις χρόνια, ἡ τιμὴ τοῦ οὐρανίου ἀνέβηκε κατὰ 60 περίπου δολλάρια τὸ κιλὸ (ἀπὸ τὰ 39 στὰ 100 δολλάρια) βλέπουμε πὼς μὲ ἕνα νέο ἅλμα, εὔκολα θὰ μπορέσει νὰ αὐξηθεῖ κατὰ 50 δολλάρια (ἀπὸ τὰ σημερινὰ 100 στὰ 150) ὁπότε ἡ τουρκική ὑφαλοκρηπίδα τῆς Μαύρης Θαλάσσης θὰ μεταβληθεῖ σὲ ἕνα ἀπέραντο Ἐλδοράδο....

Ἡ ζήτηση οὐρανίου θὰ αὐξάνει ἀκατάπαυστα στὶς προσεχεῖς δεκαετίες. Οἱ περισσότεροι εἰδικοὶ στὰ προβλήματα ἐνεργείας προβλέπουν ὅτι παρὰ τὴ σημερινὴ φοβία ποὺ ἔχει κόσμος γιὰ τὴ ραδιενέργεια τῶν πυρηνικῶν ἐργοστασίων, θὰ ἀναγκασθεῖ ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς ἡ ἀνθρωπότης νὰ στραφεῖ πρὸς αὐτήν, καθὼς πλησιάζουμε ταχέως πρὸς τὴν κρίσιμη ὥρα ποὺ θ' ἀρχίσει ἡ ἐξάντληση τῶν πηγῶν πετρελαίου. Κι' αὐτὸ γιατὶ ὅλες οἱ ἄλλες δυνατὲς πηγὲς ἐνεργείας ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κάρβουνο καὶ τὶς ὑδατοπτώσεις ποὺ καὶ αὐτὲς εἶναι περιορισμένες, ἀποτελοῦν γιὰ πολὺ μακρὸ μέλλον οὐσιαστικὰ εὐσεβεῖς πόθους: Ὅπως ἡ ἡλιακὴ ἐνέργεια, οἱ θερμοπηγὲς κλπ. Πραγματικὰ ἡ τεχνολογία βρίσκεται πολὺ μακρυὰ ἀκόμη ἀπὸ τὴν δυνατότητα παραγωγῆς ἐνεργείας μὲ τὶς πηγὲς αὐτὲς σὲ ποσότητες ποὺ εἶναι ἀναγκαῖες γιὰ τὶς γιγαντιαῖες καὶ συνεχῶς αὐξανόμενες ἐνεργειακὲς ἀνάγκες. Μόνο ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια εἶναι τεχνολογικῶς ἕτοιμη νὰ ἀντεπεξέλθει σὲ ὁποιαδήποτε ζήτηση, ἀρκεῖ νὰ ἀποφασίσουμε τὴν ἵδρυση πυρηνικῶν ἐργοστασίων.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΣ

Προβλήματα στὶς ΗΠΑ ἀπὸ τὴ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία γυναικῶν

ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οἱ ἡγέται τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατοῦ δὲν γνωρίζουν τί νὰ πράξουν μὲ τὸν ὁλονέν αὐξανόμενον ἀριθμὸν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι στρατολογοῦνται καὶ αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀνάγκην εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ὡς ὑπογραμμίζει ἡ λεπτομερεστέρα ἐκ τῶν ἐκθέσεων αἱ ὁποῖαι ἔχουν συνταχθῆ ἐπὶ τοῦ θέματος, ὁ Στρατὸς θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρίση ὅτι, σήμερον, ὁ ὅρος συναδέλφωσις μεταξὺ τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων στρατιωτῶν, σημαίνει καὶ τὴν σύναψιν ἐρωτικῶν σχέσεων, ἐνίοτε δέ, καὶ γάμον. Τὸ κοινωνικὸν τοῦτο φαινόμενον εἶναι τόσον διαδεδομένον, ὥστε ὑπάρχει ἀνάγκη καταρτίσεως νέων κανονισμῶν.

Παρὰ ταῦτα καὶ παρὰ τὰς ἄλλας ἀναλόγους δυσκολίας ὡς εἶναι ἡ ἐγκυμοσύνη γυναικῶν—στρατιωτῶν, ἡ ἔκθεσις συμπεραίνει ὅτι «τὸ πρόβλημα τῆς χρησιμοποιήσεως γυναικῶν στρατιωτῶν δὲν φαίνεται νὰ εἶναι μεγαλύτερον ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς χρησιμοποιήσεως ἀρρένων στρατιωτῶν».

Οἱ ἰσχύοντες κανονισμοὶ τοῦ Στρατοῦ, οἱ ἀφορῶντες εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων, ἀποσκοποῦν εἰς τὸ νὰ ἀποθαρρύνουν τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ συνάπτουν ἐρωτικὰς σχέσεις μὲ στρατευμένας γυναίκας. Τονίζει, ὅμως, ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰδικοὶ νόμοι ἢ κανονισμοὶ οἱ ὁποῖοι νὰ ἀπαγορεύουν τὴν συναδέλφωσιν.

«Οἱ αὐξανόμενοι ἀριθμοὶ τῶν ἐντασσομένων εἰς τὸν Στρατὸν γυναικῶν καὶ ὁ ὁλονὲν διευρυνόμενος ρόλος των, ἰδίως εἰς εἰδικότητας καὶ μονάδας, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε ἦσαν ἀποκλειστικὸς τομεὺς τῶν ἀνδρῶν, ἔχουν δημιουργήσει πλῆθος κοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα φέρουν τὴν γενικὴν ὀνομασίαν τῆς συναδελφώσεως τῶν φύλων», γράφει ἡ ἔκθεσις. «Καί, ὁσονδήποτε φυσικὸν καὶ ἂν θεωρεῖται τοῦτο, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ συναδέλφωσις τῶν φύλων θὰ καθιστᾶ δυσχερεστέραν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποστολῶν».

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

Αἱ γυναῖκες, κατὰ τὴν ἔκθεσιν θὰ προξενοῦν περισπασμοὺς εἰς τοὺς ἄνδρας ὅσον καιρὸν θὰ εἶναι μία μικρὰ μειονοψηφία εἰς τὸν Στρατόν, ἡ δὲ κατάστασις αὐτὴ θὰ προκαλῆ εἰς αὐτὰς κοινωνικὰς πιέσεις κατὰ πολὺ ἰσχυροτέρας ἐκείνων τὰς ὁποίας ὑφίστανται οἱ ἄρρενες εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν.

Ἡ ἔκθεσις προσθέτει, ὅτι «σήμερον ἡ πλέον ἐπικίνδυνος, ἴσως, μορφὴ τῆς συναδελφώσεως τῶν φύλων εἰς τὸν Στρατὸν εἶναι ἡ σύναψις ἐρωτικῶν σχέσεων μεταξὺ μονίμων ἀξιωματικῶν καὶ ἐφέδρων γυναικῶν ἀξιωματικῶν ἢ ὁπλιτῶν. Ἡ ἔκθεσις ζητεῖ ὅπως ὁ Στρατὸς ὁρίση ὅτι αἱ τοιαῦται σχέσεις τῶν δύο φύλων εἰς τὰς τάξεις του εἶναι ἀπαράδεκτοι.

Σήμερον, εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν Στρατὸν ὑπηρετοῦν 5.737 θήλεις καὶ 77.776 ἄρρενες μόνιμοι ἀξιωματικοὶ καὶ 47.374 θήλεις καὶ 623.826 ἄρρενες ἔφεδροι. Ἡ ἔκθεσις συνιστᾶ ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατολογουμένων γυναικῶν αὐξηθῆ ἕως τὸ 1983, εἰς 75.000. Ἀκόμη, ἡ ἔκθεσις συνιστᾶ ὅπως, διὰ τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς ἀληθινῆς συναδελφώσεως, ληφθοῦν τὰ κάτωθι μέτρα:

1) Εἰδικὴ ἐκπαίδευσις ἐπὶ τῆς γυναικείας φυσιολογίας καὶ ἐπὶ τῶν ἀντιδράσεων τῶν ἀρρένων ἐπὶ τῶν στρατευμένων γυναικῶν, διότι ὁ ὁλονὲν αὐξανόμενος ἀριθμὸς ἔχει θέσει νέα προβλήματα διὰ τοὺς ἄρρενας καὶ τὰς θήλειας ἀξιωματικοὺς καὶ διὰ τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὴν προσωπικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν πεῖραν καὶ ἐκπαίδευσιν.

2) Νέους κανονισμούς, οἱ ὁποῖοι θὰ προβλέπουν τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐγκύων γυναικῶν ποὺ ὑπηρετοῦν εἰς τὸ στράτευμα, ἀφ' ἧς στιγμῆ ὁ ἰατρὸς πιστοποιήση ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ εἶναι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διαθέσιμος πρὸς δρᾶσιν. Ἐξ ἄλλου, προτείνεται ἡ ἄδεια ἄνευ ἀποδοχῶν, μέχρις ὅτου ἡ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης στρατευμένη γυνὴ καταστῆ ἱκανὴ νὰ ἀναλάβη τὰ καθήκοντά της ἐκ νέου.

Πέρασε πιὰ ἡ καλὴ ἐποχὴ στὴν Ἰαπωνία

ΤΟΚΙΟ. Ἡ καλὴ ἐποχὴ περνᾶ γιὰ τὴν Ἰαπωνία. Μία ἄλλη ἐποχὴ ἀρχίζει τώρα: τῶν ἰσχνῶν ἀγελάδων. Ἡ ραγδαία βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη, ποὺ ἐπέτρεψε στὴν Ἰαπωνία νὰ κατακλύσει ὅλες τὶς ξένες ἀγορὲς μὲ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα της καὶ νὰ συναγωνισθεῖ μὲ ἐπιτυχία τὴν εὐρωπαϊκὴ καὶ ἀμερικανικὴ βιομηχανία, χάρη στὶς φθηνότερες τιμὲς καὶ νὰ κερδίζει ταυτόχρονα τὴ μάχη τοῦ ἐμπορίου σὲ διεθνῆ κλίμακα, τὰ ἐπιβραδύνει τὸν ρυθμό της. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ δημιουργήσει προβλήματα.

—Ἤδη, γράφει ἡ ἔγκυρη ἀμερικανικὴ ἐπιθεώρηση «Μπιζνες Γουήκ» οἱ μεγαλύτερες βιομηχανίες τῆς κλωστοϋφαντουργίας, τῶν χημικῶν προϊόντων, τῶν ἐργαλείων, τῆς ναυπηγικῆς, τῶν αὐτοκινήτων, ραδιοφώνων, κ.λ.π δοκιμάζονται σκληρὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ραγδαία μεταβολή. Ἡ ἐξέλιξη αὐτὴ ἄρχισε νὰ σημειώνεται ἀπὸ τὸ 1973, ὅταν ἐξέσπασε ἡ κρίση τοῦ πετρελαίου, ἀλλὰ ἐπιταχύνεται στὸ τελευταῖο χρονικὸ διάστημα. Καὶ ἐνῶ κάθε χρόνο τὸ ποσοστὸ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἀκαθορίστου προϊόντος κυμαίνονταν μεταξὺ 10—12%, τώρα εἶναι πιθανὸν νὰ μειωθεῖ στὸ ἥμισυ.

Ἡ Ἀμερικανικὴ ἐπιθεώρηση τονίζει ὅτι ἡ αἰφνίδια μεταβολὴ στὴν βασικὴ οἰκονομικὴ διάρθρωση τῆς Ἰαπωνίας εἶναι χωρὶς προηγούμενο μεταξὺ τῶν βιομηχανικῶν ἐθνῶν. Πολλὰ ἰαπωνικὰ προϊόντα ποὺ διοχετεύονταν στὶς ξένες ἀγορὲς, ἴσως νὰ μὴ διασωθοῦν τελικά.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι οἱ Ἰάπωνες ἔλαβαν ἐνωρὶς τὸ μήνυμα τῆς κρίσεως καὶ ἄρχισαν ἐγκαίρως νὰ προσαρμόζονται στὴ νέα ἐποχή, ὅπως λένε. Κινοῦνται τώρα πρὸς παραγωγὴ προϊόντων καὶ ὑπηρεσιῶν, ποὺ θὰ ἔχουν καλύτερες προοπτικὲς στὶς ξένες ἀγορές, ἐπιδιώκουν νὰ μειώσουν τὸ κόστος παραγωγῆς καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς ἡλικιωμένους διευθυντὲς ἐπιχειρήσεων μὲ νέους, ποὺ θὰ ἐφαρμόσουν διαφορετικὲς μεθόδους.

Ὁ διευθυντὴς μιᾶς μεγάλης ἐπιχειρήσεως Ἀκιτόμο Κιοσιτάδα 63 ἐτῶν, ἔκαμε τὴν ἀκόλουθη δήλωση πρὸς τὴν ἐπιθεώρηση «Μπίζνες Γουήκ».

—Γιὰ νὰ ξεπεράσουμε τὶς δυσκολίες, πρέπει νὰ παρουσιάσουμε νέες ἰδέες καὶ νὰ ἀναπτύξουμε νέα δραστηριότητα. Ὡστόσο, πολλὲς ἐπιχειρήσεις θὰ πρέπει νὰ κάμουν ἀπολύσεις στὸ προσωπικό τους δεδομένου ὅτι ἡ γενικὴ τάση εἶναι νὰ μειωθεῖ ἡ παραγωγή.

Ὑπολογίζεται, πράγματι, ὅτι 3.000.000 ἐργάτες καὶ ὑπάλληλοι δὲν θὰ χρειαστεῖ πλέον νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους καὶ ἔτσι τὸ χαμηλὸ ποσοστὸ ἀνεργίας, μόλις 2% θὰ αὐξηθεῖ καὶ θὰ ἀποτελέσει πρόβλημα γιὰ τὴ χώρα.

ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΕΑ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΑΝΝΟΒΕΡΟ. —Στὰ αὐτοκίνητα ποὺ θὰ κατασκευάζονται στὸ μέλλον, μπορεῖ νὰ εἶναι ἀκόμα τελειότερη ἡ ἐνεργητικὴ ἀσφάλεια ἀπὸ ὅ,τι εἶναι ὡς τώρα, μὲ τὶς νέες μεθόδους δοκιμῆς καὶ μὲ τὰ ὄργανα ἐλέγχου. Γιὰ νὰ μελετηθοῦν π.χ. οἱ ἀντιδράσεις ἀνάμεσα στὸν ὁδηγὸ καὶ στὸ αὐτοκίνητο ἄμεσα πρὶν ἀπὸ ἕνα ἀτύχημα μὲ ἕναν πεζό, διέρχονται ξαφνικὰ τὴν ὁδὸ «πεζοὶ ἀπὸ χαρτόνι» (στὴν φωτογραφία), ἐνῷ οἱ ὁδηγοὶ ὁδηγοῦν ἀνύποπτοι στὸν δοκιμαστικὸ χῶρο τῆς Ντάϊμλερ —Μπένζ. Ἕνα καταγραφικὸ ὄργανο — ὁδηγήσεως ποὺ εἶναι τοποθετημένο στὸ χῶρο ἀποσκευῶν τοῦ αὐτοκινήτου, καταγράφει ὅλα τὰ σημαντικὰ στοιχεῖα ὅπως π.χ. τὴν ταχύτητα πορείας τοῦ αὐτοκινήτου, τὶς κινήσεις τοῦ τιμονιοῦ, τὴν θέση τῆς μίζας, τὴν πίεση τῶν φρένων κ.λ.π. ὡς ποὺ νὰ σταματήσει νὰ κινεῖται τὸ αὐτοκίνητο. Τὸ ὄργανο αὐτὸ ἐλέγχου ποὺ κατασκεύασε ἡ Ντάϊμλερ —Μπένζ καὶ ποὺ εἶναι δαπανηρό, ἐπιδείχτηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἔκθεση καινοτομιῶν τοῦ Ἀννοβέρου (Δυτικὴ Γερμανία). Ἡ Ντάϊμλερ —Μπένζ χαράζει ἔτσι μία τελείως νέα πορεία στὴν ἔρευνα ἀτυχημάτων. Ἀπὸ τὰ πρῶτα πειράματα προέκυψαν ἤδη πολύτιμες διαπιστώσεις ποὺ θὰ ἐξυπηρετήσουν μελλοντικὲς ἐξελίξεις.

ΤΟ ΤΡΙΓΩΝΟ ΤΩΝ ΒΕΡΜΟΥΔΩΝ

Σοβιετικὴ ἀποστολὴ στὴ "ζώνη τοῦ Διαβόλου,,

ΜΕ ΕΙΔΙΚΟ ΠΛΟΙΟ - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

ΡΩΜΗ. «Ἡ θάλασσα εἶναι ἀπόλυτα ἤρεμη. Μέχρι στιγμῆς δὲν ἔχουμε παρατηρήσει τίποτα τὸ ἰδιαίτερο. Συνεχίζουμε σύμφωνα μὲ τὰ προκαθορισμένα σχέδια». Τὸ μήνυμα αὐτό, γράφει ἡ «Οὐίντά» στάλθηκε ἀπὸ τὸ σοβιετικὸ πλοῖο — ἐργαστήριο «Ἀκαδημαϊκὸς Κουρτσάτωφ», ποὺ βρίσκεται στὸ περιβόητο «τρίγωνο τῶν Βερμούδων».

Τὸ Σοβιετικὸ πλοῖο μεταφέρει στὴν «καταραμένη ζώνη» ἢ καλύτερα ὅπως τὴν ἀποκαλεῖ τὸ πρακτορεῖο Τάσς, τὴ «Ζώνη τῶν μυστηρίων» εἰδικοὺς ἐπιστήμονες ποὺ θὰ προσπαθήσουν νὰ βροῦν μιὰ ἀπάντηση στὰ χιλιάδες ἐρωτηματικὰ ποὺ εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὸ τρίγωνο.

Μέχρι σήμερα, κάθε προσπάθεια νὰ ὑποστηριχτοῦν θέσεις ποὺ ἀφοροῦν τὴν «ἰδιαιτερότητα» τῆς θαλάσσιας αὐτῆς περιοχῆς συναντοῦσε μιὰ σθεναρὴ ἀντίσταση. Πρὶν δύο χρόνια μάλιστα εἶχε ἐπέμβει, μ' ὅλο του τὸ ἐπιστημονικὸ κύρος ἀκόμα κι' ὁ ἀκαδημαϊκὸς Λεονὶντ Μπρεχόφσκυ, πρόεδρος τῆς ὠκεανογραφικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν. Σὲ μα κρομακελὲς ἄρθρα του στὴν «Πράβντα» διέψευσε φῆμες καὶ εἰδήσεις γύρω ἀπὸ τὸ συστήριο τῶν Βερμούδων.

«ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟ»

«Δὲν καταλαβαίνετε, λοιπόν» εἶχε τότε γράψει ὁ Σοβιετικὸς ἐπιστήμονας "ὅτι ὅλα αὐτὰ ποὺ λέγονται ἢ γράφονται γιὰ ἰπτάμενους δίσκους καὶ γιὰ ἐξωγήϊνα ὄντα, δὲν εἶναι παρὰ ἀπάτη; Δὲν βλέπετε ὅτι ὅταν μιλᾶ γιὰ τὸ τρίγωνο τῶν Βερμούδων, ὁ διεθνὴς Τύπος τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου δὲν κάνει τίποτ' ἄλλο παρὰ μιὰ προσπάθεια νὰ κατακτήσει νέους ἀναγνῶστες; Δὲν βλέπετε ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ τίποτ' ἄλλο ἀπὸ μύθους;».

Καὶ ὁ Σοβιετικὸς ἀκαδημαϊκὸς κατέληγε μὲ τὴν ἑξῆς ὁριστικὴ κι' ἀμετάκλητη «δικαστικὴ ἀπόφαση»:

«Στὸ τρίγωνο τῶν Βερμούδων συμβαίνουν ἀτυχήματα, γιατὶ ἐκεῖ εἶναι ποὺ κυκλοφοροῦν πολλὰ πλοῖα, ἐκεῖ εἶναι ποὺ κυκλοφοροῦν πολλὰ ἀεροπλάνα».

Μὲ λίγα λόγια, αἰτία τῶν ἀτυχημάτων δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ κυκλοφοριακό....

«Στὸν ὠκεανὸ — ἐπέμενε ὁ Μπρεκόφσκυ — δὲν ὑπάρχει κανένα μυστήριο, ὑπάρχει μόνο ἡ ἀπεραντωσύνη...».

Καθὼς τὰ χρόνια περνοῦν, ἀλλάζουν καὶ οἱ ἰδέες. Καὶ τὰ ἀνεξήγητα φαινόμενα πολλαπλασιάζονται στὶς Βερμοῦδες. Ἔτσι λοιπόν, τὸ «Ἀκαδημαϊκὸς Κουρτσάτωφ» πλῆρες πλωτὸ ἐπιστημονικὸ ἐργαστήριο, ἐξοπλισμένο μὲ τὰ τελειότερα τεχνικὰ μέσα γιὰ τὴν ὠκεανογραφικὴ ἔρευνα, ἀποπλέει σὲ εἰδικὴ ἀποστολὴ στὸ «τρίγωνο τῶν μυστηρίων». Τὰ ἐπιστημονικὰ κέντρα καὶ τὰ ὠκεανογραφικὰ ἱνστιτοῦτα τῆς Μόσχας παρακολουθοῦν τὴν πορεία του μὲ τεντωμένα αὐτιά.

Ὁ πιλότος Ἀντρεῖ Ποσνεντκώφ, ποὺ ἀπὸ χρόνια ἀσχολεῖται μὲ τὶς «μυστηριώδεις ζῶνες» ἐπιμένει ὅτι τὸ «φαινόμενο τῶν Βερμούδων δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμηθεῖ».

«Στὴν περιοχὴ αὐτή, κατὰ τὴ γνώμη μου, σημειώνονται ἀσυνήθιστοι κυκλῶνες ποὺ ἀφεῖλονται σὲ κάποια ὑποβρύχια περιδίνηση. Μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑποθέσει ὅτι ὑπάρχει στὸ θαλάσσιο βυθὸ κάποιο ἄνοιγμα ποὺ ἀπορροφᾶ, σὰν σὲ κάποιο γιγάντιο καταρράχτη, τὸ νερό... στὴ δίνη αὐτὴ παρασύρονται ὄχι μόνο τὰ περαστικὰ πλοῖα, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ ἀεροπλάνα, νιατὶ ὁ κυκλώνας ποὺ δημιουργεῖται ἔτσι, εἶναι ἀπρόβλεπτος καὶ τρομακτικῶν διαστάσεων».

Πρόκειται, δηλαδὴ γιὰ τὸν Ποσνιεντκώφ, γιὰ φαινόμενο ποὺ ἔχει σχέση μὲ κάποια ρωγμὴ στὸ βυθὸ τῆς θάλασσας ποὺ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρ